

SENTÈNCIA de 22 de juliol de 2004

Contracte de compra-venda: diferències entre la compra-venda civil i la mercantil.- Prescripció extintiva: naturalesa jurídica.- Prescripció de les obligacions mercantils: determinació del seu termini.- Comerciant: concepte.- Legitimatío ad causam : no es pot apreciar d'ofici.- Càrrega de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil HOME ENGLISH, S.A. va formular demanda, en data 24-11-2003, envers els Srs. Maria Teresa F.M. i José Maria T.G. en reclamació d'un deute de 934,45 €, relatiu a un curs d'anglès, amb més els interessos legals des de la data de contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals.

Els Srs. Maria Teresa F.M. i José Maria T.G. van oposar-se a la demanda, per escrit de data 7-1-2004, i van demanar que s'acollís l'excepció peremptòria de prescripció triennal i, de forma subsidiària, que es mostraven disconformes amb el funcionament del curs subministrat, per la qual cosa es sol·licitava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal va dictar sentència, de data 21-1-2004, en virtut de la qual establia: "DECIDEIX: que desestimant íntegrament la demanda formulada per la societat mercantil "Home English, S.A." contra els Srs. Maria Teresa F.M. i José Maria T.G., ha d'absoldre i absol lliurement als darrers de la pretensió condemnatòria exercitada en llur contra per l'instant d'aquest plet, imposant a la societat demandant les costes processals causades".

III.- La representació processal de la part agent ha formulat recurs d'apel·lació contra la sentència dictada a la instància i així, en data de registre 14-4-2004, va

presentar llur escrit de conclusions, segons el qual i amb fonament als arguments que en el mateix es contenen, demana que es procedeixi a revocar la sentència dictada. Per el contrari, la part apel·lada, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data de registre 11-5-2004, sol·licita la confirmació de la sentència i la imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part agent fonamenta el seu recurs d'apel·lació en els següents motius o greuges que mereixen una anàlisi separada. En primer terme, entén que la sentència acull l'excepció de prescripció triennal per tractar-se d'una relació mercantil, mentre que en el present cas una de les parts és un particular i la relació no pot ésser qualificada com a mercantil, atès que és una venda pel consum i no per revendre. I, en segon terme, considera que la sentència absol indegudament al Sr. José Maria T.G. perquè s'entén que fou l'esposa qui va contractar directament. En canvi, de les actuacions resulta que el Sr. José Maria T.G. es manifesta com a part contractant i no pot ara anar contra els seus propis actes, a la vegada que la manca de legitimació passiva mai ha estat al·legada i no pot ésser apreciada d'ofici.

Si procedim a l'examen separat dels dos motius o greuges d'apel·lació, convé establir, en primer lloc, que l'excepció de prescripció que al·lega la part defenent, com a excepció peremptòria, es fonamenta a l'escrit de contesta a la demanda en una relació de caire mercantil existent entre les parts. Pel que fa referència a l'articulació de l'excepció de prescripció, existeix ja una doctrina establerta per aquesta Sala que ha vingut assenyalant que aquelles obligacions que es deriven de contractes mercantils es troben sotmeses a un termini de prescripció diferent al general i trentenari de l'usatge omnes causae (cfr. Llibre VII, títol II, constitució 2ª del volum 1r de les Constitucions i altres drets de Catalunya). Aquest termini específic de tres anys es fonamenta en el costum andorrà i en els paràmetres que regeixen les legislacions mercantils més modernes, tota vegada que la celeritat i agilitat del tràfic mercantil requereix un termini molt més breu de prescripció amb la funció d'atribuir seguretat a les operacions i transaccions mercantils. Entre altres sentències, aquest Tribunal Superior ha establert la doctrina esmentada en les seves sentències de 18-1-1996, 4-

4-1996, 10-7-1997, 30-9-1999, 30-11-2000. Nogensmenys el que s'ha exposat cal que la relació existent entre les parts pugui merèixer la qualificació de mercantil en el cas que ens ocupa.

En efecte, si s'analitza el cas present, es pot concloure que ens trobem front a la venda d'un curs d'anglès per un preu cert i determinat on la part venedora és una mercantil anònima i la part compradora un consumidor. L'existència del caire mercantil de la compravenda requereix segons la sentència del Tribunal Superior de la Mitra de 5-12-1983 i d'aquest Tribunal Superior de 26-9-2002, en un supòsit de vendes de llibres i mercaderies, que concorri l'ànim de lucrar-se en la revenda i en el supòsit que ara s'analitza és constatable que el mateix no concorre. Cal afegir també que aquesta mateixa conclusió es pot assolir de l'estudi dels articles 1 i 2 del Decret de 4-10-1969. Així, l'article 1, des d'una òptica subjectiva, ens diu que són comerciants el que exerceixen actes de comerç i en fan llur professió habitual, per la qual cosa s'ha de considerar com a no comerciant a la part compradora del curs, mentre que l'article 2, des d'un punt de vista objectiu, entén que són actes de comerç "Tota compra de gèneres i articles, per a revendre'ls, sigui al natural, sigui després d'haver-los elaborat o simplement per llur arrendament d'ús. També ho serà tot negoci de venda de béns immobles per a la seva revenda". Tampoc des d'aquesta línia d'idees la venda efectuada pot encabir-se dins la consideració de negoci mercantil.

En definitiva, la relació que vincula a les parts no pot ésser considerada com a relació o negoci mercantil i, per tant, s'escau revocar la sentència dictada i entendre que no és acollible l'excepció peremptòria de prescripció triennial, atès que la relació jurídica de compravenda establerta entre les parts resta subjecta al termini general de trenta anys de prescripció, contemplat en l'usatge omnes causae.

II.- Refusada l'excepció de prescripció triennial, que havia estat admesa en la instància, dues són les qüestions que s'han de resoldre: la manca de legitimació passiva estimada d'ofici i la viabilitat de la demanda quant al fons del litigi.

En relació al fons de l'afer la demanda interposada per la mercantil agent ha de ser estimada. En efecte, la part agent ha acreditat els fets constitutius de la seva pretensió. Així ha provat que es va perfeccionar un contracte pel qual es comprava un curs d'anglès per la menor Sandra T.F. (foli 3) i que el material fou lliurat

per la venedora i resta en poder de la compradora (cfr. foli 30, confessió de la Sra. Maria Teresa F.M.). En canvi, corresponia a la part defenent la prova dels fets extintius, impositius i excloents de la pretensió agent. I en aquest sentit, refusada l'excepció de prescripció, sustenta la part defenent que el curs subministrat no s'adaptava a les necessitats de la seva filla, com així ho indica a la contesta a la demanda, a la carta que es va remetre a HOME ENGLISH i a la confessió. Però aquesta manca de conformitat per la inadequació del curs a les necessitats de la menor no ha estat provada a les actuacions, existint només les al·legacions de la defenent en el sentit indicat, per la qual cosa s'ha d'entendre que la part defenent no ha provat els motius que justifiquen la seva oposició i s'escau acollir la demanda interposada relativa al pagament pendent del curs venut.

III.- I, en darrer lloc, s'ha d'analitzar si procedeix o no establir la condemna només contra la Sra. Maria Teresa F.M., atès que en el primer considerant de la sentència impugnada d'ofici el Batlle entén que no gaudeix de legitimació ad causam el pare de la menor Sandra T.F. i ha de ser absolt de les pretensions instades en la seva contra.

Si s'examina la demanda resulta que la mateixa es dirigeix contra els dos progenitors de la menor i s'indica que ambdós van contreure un deute amb la mercantil agent i es sol·licita la condemna solidària dels dos. Així mateix consta que la contesta a la demanda la fan ambdós progenitors i en ella no s'articula cap excepció de manca de legitimació passiva o ad causam. I a més es desprèn de les actuacions que s'acompanya un document amb la contesta (foli 23) on el Sr. José Maria T.G. es dirigeix a la mercantil agent i afirma que, en data 15-7-1997, va signar el contracte de matriculació, a l'igual que a l'escrit d'oposició a la demanda, on reconeix la signatura del document que conté el contracte. I en cap moment es va aduir cap mena d'excepció respecte de la manca de legitimació ad causam del pare de la menor i únicament en la prova de confessió en judici de la mare de la menor s'afirma que ella fou la única que signà el document; essent la signatura il·legible i contravenint aquesta declaració el que s'afirmava a la contesta a la demanda i a la documentació adjunta. Per consegüent, al tractar-se d'un problema de legitimació ad causam, que no ha estat articulat com a excepció ni denunciat al llarg del procés, havent admès el Sr. José Maria T.G. la seva condició de part contractant, i trobant-nos en el procés civil on actua el principi dispositiu i d'aportació de part, procedeix també estimar aquest motiu d'apel·lació.

IV.- L'èxit del recurs d'apel·lació es tradueix en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada. Per el contrari, l'estimació íntegra de la demanda formulada per la part agent justifica la imposició a la defenent de les costes processals de primera instància, atès la vigència del principi de venciment objectiu (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la mercantil HOME ENGLISH, S.A. contra la sentència dictada per l'Honorable Batlle en data 21-1-2004 i revocar la seva part decisòria, tot acordant que s'ha d'estimar en la seva integritat la demanda interposada per la representació processal de la mercantil HOME ENGLISH, S.A. contra els Srs. Maria Teresa F.M. i José Maria T.G. i condemnar-los a abonar a la part agent solidàriament la quantitat de 934,45 €, amb més els interessos legals a comptar des de la data de la contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals de la instància. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-